

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mráky, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Faisala Husseiniho v právní věci žalobce: **Ing. M. K., Ph.D.**, zastoupený advokátem JUDr. Františkem Schulmannem, Valentinská 92/3, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, Zborovská 81/11, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 6. 2023, čj. 081539/2023/KUSK, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 29. 1. 2024, čj. 50 A 12/2023-54,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský úřad Říčany shledal rozhodnutím ze dne 21. 4. 2023 žalobce vinným ze spáchání přestupku, kterého se dopustil tím, že dne 19. 8. 2022 překročil na dálnici D1 při řízení motorového vozidla nejvyšší povolenou rychlost nejméně o 24 km/h. Tím spáchal z nedbalosti přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Za to mu městský úřad uložil pokutu 2 000 Kč.

[2] Žalobce se proti rozhodnutí městského úřadu odvolal. Namítl mj. to, že byl v době konání ústního jednání dne 12. 4. 2023 na předoperačním vyšetření, a proto se z jednání prostřednictvím svého zmocněnce řádně omluvil. Žalovaný zamítl žalobcovo odvolání. Nezpochybňoval tvrzení o účasti na vyšetření, vyšel však z úvahy, že plná moc opravňovala zmocněnce pouze k nahlížení do spisu, a nikoli k podání omluvy z jednání. Ze záznamu o nahlížení do spisu přitom ani nevyplývá, že by zmocněnec při tomto úkonu omluvu učinil.

[3] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke krajskému soudu, jenž ji zamítl. Nepřisvědčil názoru žalobce, že k omluvě z ústního jednání nebylo zapotřebí písemné plné moci. Plná moc ze dne 5. 4. 2023 přitom neopravňovala zmocněnce k žádným jiným procesním úkonům než k nahlížení do spisu a pořizování kopií a výpisů z něj.

[4] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Stěžovatel připustil, že zmocněnec byl zmocněn primárně k nahlížení do spisu, omluvu z jednání však při tomto úkonu prokazatelně učinil. Správní orgán měl povinnost upozornit zmocněnce i nezastoupeného účastníka řízení, že omluvu neakceptuje. Místo toho předstírá, že omluvu během nahlížení neobdržel.

[5] Krajský soud nedostatečně posoudil námitku porušení § 36 odst. 3 správního řádu. Stěžovateli bylo znemožněno vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Dále správní orgán nevyzval stěžovatele k doložení důvodnosti včasné omluvy, čímž mu odepřel přiměřenou lhůtu k seznámení se s kompletním spisem, který získal zmocněnec při nahlížení.

[6] Stěžovatel rovněž namítl, že krajský soud použil při posouzení věci nepřiléhavou judikaturu.

[7] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[8] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a odst. 1 s. ř. s.). Není-li tomu tak, odmítne kasační stížnost jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11-12).

[9] Kasační stížnost **je nepřijatelná**.

[10] NSS uvádí, že krajský soud pečlivě uvážil o veškerých žalobních námitkách. Jeho závěry jsou srozumitelné a plně přezkoumatelné.

[11] Přitakává přitom výtkám krajského soudu stran kvality podání stěžovatele. Též kasační stížnost upřednostňuje spíše kvantitu textu nad jeho kvalitou. Podání stěžovatele obsahuje řadu odkazů na nepřipadnou judikaturu (případně judikaturu, která nepodporuje jeho argumentaci) a až absurdních stesků nad počínáním správních orgánů a krajského soudu.

[12] Je primárně na samotném stěžovateli (resp. jeho zástupci), aby soudu poskytl přesvědčivou argumentaci právě k otázce přijatelnosti kasační stížnosti. Tedy aby uvedl racionální důvody, pro které návrh přesahuje jeho vlastní zájmy. V posuzované věci však stěžovatel takto nepostupoval. NSS proto pouze pro úplnost uvádí následující.

[13] Stěžovatel byl v předvolání poučen, že se může při jednání seznámit s podklady pro rozhodnutí, a pokud se nedostaví (bez náležité omluvy či důležitého důvodu) může být rozhodnuto v jeho nepřítomnosti. Takové poučení bylo dostatečné pro zachování práva účastníka řízení podle § 36 odst. 3 správního řádu. Tím, že se stěžovatel neúčastnil jednání, aniž by svou neúčast náležitě omluvil, se sám fakticky vzdal práva na seznámení se s podklady a vyjádření k nim (srov. např. rozsudek NSS ze dne 22. 7. 2010, čj. 5 As 17/2010-111, ze dne 12. 5. 2011, čj. 9 As 76/2010-76, nebo ze dne 12. 11. 2019, čj. 1 As 322/2018-25, bod 26). Nadto je nutné přihlédnout k tomu, že zmocněnec stěžovatele nahlédl dne 12. 4. 2023 do spisu a pořídil z něj kopie. Poté již ve spisu nejsou zařazeny žádné další listiny, které by se vztahovaly k věci samé. Za této situace nebylo povinností správního

pokračování

orgánu, aby stěžovatele znovu samostatně vyzval k vyjádření k podkladům rozhodnutí (viz např. rozsudek NSS ze dne 11. 3. 2010, čj. 5 As 24/2009-65, č. 2063/2010 Sb. NSS, či již citovaný rozsudek 1 As 322/2018-25, bod 25). Stěžovatel se k věci do vydání rozhodnutí městského úřadu dne 21. 4. 2023 nevyjádřil, i přestože měl k dispozici veškeré podklady rozhodnutí.

[14] Krajský soud v napadeném rozsudku (bod 23) příhodně odkázal na rozsudek NSS ze dne 21. 6. 2013, čj. 6 As 25/2013-23, jenž v bodě 15 shrnul požadavky na náležitou omluvu z ústního jednání v řízení o přestupku. Na tento rozsudek navázaly též namítané rozsudky NSS ze dne 27. 1. 2015, čj. 6 As 215/2014-25 (viz bod 15), a ze dne 27. 8. 2015, čj. 9 As 69/2015-20 (viz bod 35). Závěry v těchto rozsudcích učiněné se nepřičítají ani namítanému rozsudku NSS ze dne 14. 5. 2009, čj. 7 As 28/2009-99, který poskytl výčet okolností, jež je vhodné vzít při posouzení důležitosti důvodu omluvy z jednání v úvahu, případně citovanému rozsudku NSS ze dne 12. 3. 2009, čj. 7 As 9/2009-66 – podle nichž měl krajský soud věc posoudit.

[15] V souladu se závěry rozsudku 6 As 25/2013-23 krajský soud dospěl ke správnému (hypotetickému) závěru, že v případě stěžovatele by omluva učiněná zmocněncem (byl-li by oprávněn k tomuto úkonu) nemohla obstát jako náležitá omluva ve smyslu § 80 odst. 4 zákona č. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Na tom by přitom nic nezměnilo, pokud by byl stěžovatel dopředu informován, že jeho omluva nemůže být akceptována (srov. body 42-47 rozsudku 9 As 69/2015-20).

[16] Ani ze zbývajících námitek neplynou žádné důvody, pro které by měla být kasační stížnost přijatelná.

[17] Krajský soud netvrdil, že stěžovatel podal společně s omluvou též žádost o odročení. V bodě 15 pouze obecně konstatoval, že omluva z ústního jednání a s ní související žádost o odročení jednání jsou procesními úkony jako kterékoli jiné, proto vyžadují určitou formu, která zde nebyla splněna (bod 18).

[18] Skutečnost, že se usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 18. 12. 2008, čj. 8 Azs 16/2007-158, č. 1811/2009 Sb. NSS, zabývalo plnou mocí udělenou *advokátovi*, nebránila krajskému soudu přiměřeně použít závěry z tohoto usnesení i na nyní posuzovanou věc.

[19] NSS potvrzuje též závěr krajského soudu v bodě 23. Ze správného spisu opravdu neplynou žádné okolnosti, které by stěžovateli bránily sdělit důvody jeho nepřítomnosti na jednání dříve. NSS připomíná, že důkazní břemeno ohledně prokázání náležitosti omluvy leží na osobě, která omluvu podává (6 As 215/2014-25, bod 18).

[20] NSS proto shrnuje, že v této věci nevystala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Krajský soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. října 2024

Ondřej Mrákota
předseda senátu